

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 226/2023
26.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужила АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Владимир Милановић, адвокат из ..., против тужене Опште болнице Ваљево, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2480/22 од 16.09.2022. године, у седници одржаној 26.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2480/22 од 16.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2480/22 од 16.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 301/21 од 17.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужили АА на име топлог obroка и регреса - разлике укупне зараде за период од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године исплати 203.738,45 динара са законском затезном каматом од 15.12.2021. године до исплате, као и 40.898,61 динара на име затезне камате обрачунате до 14.12.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужили ББ на име топлог obroка и регреса - разлике укупне зараде за период од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године исплати 199.707,92 динара са законском затезном каматом од 15.12.2021. године до исплате као и 40.005,92 динара на име затезне камате обрачунате до 14.12.2021. године. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужили ВВ на име топлог obroка и регреса - разлике укупне зараде за период од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године исплати 84.759,55 динара са законском затезном каматом од 15.12.2021. године до исплате као и 9.444,53 динара на име затезне камате обрачунате до 14.12.2021. године. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду је Гж1 2480/22 од 16.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена

првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле су благовремено изјавиле ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложиле да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужилама, запосленим у здравственој установи, због неисплаћених накнада за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора у периоду од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године, а нижестепеним одлукама одлучено је одбијањем тужбеног захтева. По оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 10/23), јер пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе Врховног касационог суда и Врховног суда по питању израженог правног схватања да су примања запослених који оставрују плату из буџета Републике Србије, по основу накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, садржана у коефицијенту за обрачун плата. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 28.04.2021. године. Вредност предмета спора побијеног дела цени се у односу на сваку од тужила, јер тужиле нису јединствени и нужни супарничари, у смислу члана 210. ЗПП. С обзиром на изнето следи да је вредност предмета спора побијеног дела у односу на тужилу АА 203.738,45 динара, у односу на тужилу ББ 199.707,92 динара, а у односу на тужилу ВВ 84.759,55 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијеног дела за сваку од тужила не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић